

[Aase Olesen]

tilskud, dvs. kost og logi, hvor de indgår som erstatning for løn. Men det er der jo ikke tale om, når man bliver indlagt på hospitalet, og derfor kom det ærlig talt noget bag på os, da det gik op for os, at nogle bliver trukket. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det også gælder mennesker på alkoholbehandlingsinstitutioner og lignende steder.

Vi bliver i udvalget også nødt til at se på de problemer, der er opstået i forbindelse med kontanthjælpsmodtagere, der får bevilget et højskoleophold. Jeg har forstået på ministeren, at hun er parat til at overveje et ændringsforslag, så vi ikke løber ind i den problemstilling, man åbenbart er løbet ind i i visse kommuner, at kontanthjælpsmodtagere, der har fået bevilget et højskoleophold, på grund af reduktionen af kontanthjælpen må opgive at deltage i højskoleundervisningen.

Jeg mener altså, der er en hel del ting, vi er nødt til at se på her, og jeg er i øvrigt enig med SFs ordfører i, at det egentlig er for dårligt, at det skal være nødvendigt at lovgive mod tvangsforflyttelse af plejehjemsbeboere. Vi har jo vedtaget, at et plejehjem er en pensionists egenbolig og som sådan i princippet må være omfattet af lejelovgivningen og beboeren således ikke kan opsiges. Det er egentlig beskæmmende, at vi er nødt til at lovgive for det, men det er vi åbenbart, og det må vi så gøre.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg tror næppe, der er noget område herinde, der er blevet så meget diskuteret, som bistanndsloven er. Man retter da også hele tiden i den, og det gør man på grundlag af de tilbagemeldinger, man får om praksis ude i kommunerne. I mange tilfælde har spørgsmålet om praksis været oppe i pressen. Det er det meget ofte i aviserne, og Søndagsavisen i tv har haft mange eksempler på, hvordan loven bliver forvaltet. For så ikke udelukkende at læne sig hertil foretager man i Socialministeriet en grundig undersøgelse af de pågældendes forhold, og så viser det sig, som det er med dette lovforslag, at der er en række områder, der skal rettes på.

Hvad angår de fem områder, der er nævnt her, har nogle af dem jo været mere omdiskuteret end andre; det gælder specielt det, som fru Aase Olesen var inde på vedrørende kontanthjælpen. Der er kommet nogle svar i udvalget på, hvordan det nu kunne lade sig gøre. Tanken

fra kommunernes side har vel været, at bistanndshjælpen på daværende tidspunkt blev udmeldt til faste udgifter og til kost, og man har vel ikke ment, at folk skulle have kosten to gange. Men nu er den sag jo begravet.

Det, vi så gør, er, at vi siger: Hvis man skal ligge på hospitalet mere end et halvt år, og hvis man er enlig osv., så foretager man et skøn, fordi der er spørgsmålet om, hvad der reelt er besparet, hvis man har en større familie.

Det er naturligt, at der ikke ydes børnetillæg til et barn, der er anbragt uden for hjemmet, for så skal man jo ikke have til barnets forsørgelse.

Ligeledes er den foreslåede bestemmelse med hensyn til revalidender og de første 5 børn meget klar, fordi vi dér har 90 pct.s ordningen.

Endelig er der spørgsmålet om uddelinger fra fonde, som har været utrolig meget fremme, og det er der ikke noget at sige til. Der er mange af os herinde, der har den glæde at kunne sende folk, der virkelig har brug for det, til forskellige hjælpeorganisationer, og det er ikke rimeligt, at deres penge skal modregnes i bistanndshjælpen, for så er det egentlig ikke nogen hjælp. F.eks. møder vi op til jul – det gør vi snart alle sammen – problemet med at få det til at løbe rundt.

Så er der beboere på plejehjem. Det blev sagt, at plejehjemmet er deres hjem, men hvis man går ud og ser på plejehjemmene, så ligner de fleste af dem altså ikke beboernes eget hjem, for på de fleste lange gange står dørene åbne ind til værelserne, så man kan holde øje med dem, der bor der, og det gør de altså ikke hjemme hos mig.

Jeg synes, det er fint, at vi får rettet op på de små problemer, der er her. Jeg ser også gerne, at man tager hele diskussionen om en revision på et senere tidspunkt. Ikke nu, for disse små rettelser kan jeg ikke se skulle tage så lang tid i udvalget. De må gå hurtigt igennem.

Jane Oksen (FP):

Den bistanndslov, vi har i dag, er efter Fremskridtspartiets mening ikke særlig god, og den blev bestemt ikke bedre, da vi den 1. juli i år fik faste ydelser eller det såkaldte retsprincip, som jo ikke engang er retfærdigt.

Det er sikkert ikke sidste gang, man skal til at lappe på den nuværende bistanndslov, og de mange skønne intentioner om, at den skulle være udgiftsneutral, når vi gik over til faste ydelser, er jo slet ikke opfyldt, da vi ser øgede bevillinger til kontanthjælp også for næste år.